

По първий-тъ примѣръ ся скланятъ слѣдующи-те глаголи: вѣдѸ, идѸ, водѸ, гребѸ, везѸ, пасѸ, плетѸ, мрѸ, ждѸ, рвѸ, могѸ, текѸ и пр.

1) Тыя, що кончавѣтъ на *г, к, х*, както: могѸ, текѸ, верхѸ тыя буквы предъ гласна-та *е*, ги превръщатъ на съотвѣтственны-те имъ шипящи, сирѣчь: *г* на *ж*, *к* на *ч*, *х* на *ш*, както: могѸ, мѳжеши, мѳжетъ; мѳжемъ, мѳжете и проч. текѸ, течѣши, течѣтъ; течѣмъ и проч. верхѸ*), вершѣши, вершѣтъ; вершѣмъ и пр. Тыя исты буквы въ повелително-то наклоненіе ся измѣнுவѣтъ *г* на *з* толко во второ-то единственно а *к* во второ-то единствен. и въ първо-то и второ-то множественно на *ц*; както: могѸ, мози; пекѸ, пеци; пецѣмъ, пециѣте.

2) Окончателны-те буквы *д, з, т* въ неопредѣлительно-то наклоненіе ся превръщатъ въ *с*, както: вѣдѸ вѣсти, падѸ пастѣи, везѸ вѣсти, плетѸ плестѣи. Послѣ *б* и *п* ся поставя *с*, както: гребѸ гребѣсти, тепѸ тепѣсти (бѣа), сопѸ собѣсти (свѣра). Букви-те

*) ВѣрхѸ значи върша на гѣмно (арманъ.).